

Initiatiefvoorstel

Programma/paragraaf

8 Ruimtelijke ontwikkeling en volkshuisvesting

Portefeuillehouder	E.P. Kooiman

Nota van Uitgangspunten

Op 14 december 2010 is (het laatste deel van) de Nota van Uitgangspunten voor het Bestemmingsplan Buitengebied vastgesteld. Texels Belang wil paragraaf 8.5 Bio-energie *aanpassen*. Essentie: goede balans tussen de kernwaarden van Texel en de opwekking van duurzame energie d.m.v. bio-vergisting; Texels Belang heeft daar een antwoord op. In de bijlage is de huidige tekst van paragraaf 8.5 weergegeven; hieronder het voorstel voor de *nieuwe* tekst, die de oude **geheel vervangt**.

8.5 BIO-ENERGIE.

Een agrarisch bedrijf dat een biovergister wil exploiteren verwerkt daarvoor eigen geproduceerde mest en/of aangevoerde mest geproduceerd door derden en voegt eigen en/of van derden op Texel afkomstige co-substraten toe, uitgezonderd energiegewassen. Het digestaat (co-vergiste mest) wordt op de tot het bedrijf behorende gronden gebruikt en/of afgevoerd naar andere Texelse agrarische bedrijven.

Voorwaarden.

1. Voor de co-substraten voor een vergister wordt gebruik gemaakt van op Texel beschikbare reststromen. De teelt van energiegewassen (o.a. energiemaïs) voor biovergisters past daar niet bij.
2. De benodigde installaties voor de opwekking van bio-energie moeten worden geplaatst binnen het agrarische bouwblok.
3. Uitgangspunt is om de vergunning voor een vergistingsinstallatie te regelen middels een binnenplanse ontheffing. Daarbij kan ondermeer de landschappelijke inpasbaarheid ervan nader worden afgewogen en kunnen ongewenste locaties worden geweerd.

Toelichting

Texel heeft de ambitie om in de toekomst zoveel mogelijk energie-neutraal te zijn. De opwekking van duurzame energie is daarvoor een belangrijk instrument. Agrariërs kunnen daarbij een rol spelen. Met name door de exploitatie van bio-vergisters.

Bio-vergisting is niet geheel onomstreden. Met name het gebruik van co-substraten in de vorm van energiegewassen (mais,) stuit op bezwaren. Grootschalige teelt van deze gewassen wordt door velen ervaren als een inbreuk op de diversiteit en het gevoel van ruimte van het kleinschalige Texelse landschap en de beleving ervan. De kunst is om een goede balans te vinden tussen enerzijds de opwekking van duurzame energie d.m.v. bio-vergisting en anderzijds de Texelse kernwaarden.

Na consultering van en overleg met LTO-KAVB afd. Texel, Agrarische Jongeren Texel en Texel Energie meent TB daarvoor een voorstel te kunnen presenteren dat past bij de geschetste Texelse situatie. Wij vragen eerst nog uw aandacht voor het volgende.

Mineralentekort

Texel heeft een tekort aan mineralen en voert daarom mest en compost van de vaste wal aan. Dat is al jarenlang de gangbare situatie en noodzakelijk voor de toekomst van de Texelse landbouw. Echter de mest, compost en het vervoer ervan worden steeds duurder. Reden om te zoeken naar alternatieven.

Het digestaat uit de bio-vergister kan dienen als meststof en organische stof voor Texelse agrarische bedrijven en op den duur kunstmest en organische stof gedeeltelijk vervangen.

Mestwetgeving

Zowel mest als digestaat tellen mee voor de zogenaamde mineralenboekhouding. Deze is gebaseerd op de landelijke mestwetgeving die aanstuurt op beperking van de hoeveelheden mest en mineralen. Door de voortdurende aanscherping van de normen zal de aanvoer eerder minder dan meer worden. De mestwetgeving bepaalt de opnamecapaciteit van mineralen op de Texelse agrarische bedrijven. Het stelt daarmee grenzen aan de omvang van biovergisting op Texel. Mede omdat in het voorstel het digestaat op het eiland moet worden afgezet.

Energiegewassen

Een belangrijke reden om op Texel geen teelt van energiegewassen voor bio-vergisting toe te staan is het feit dat de teelt ervan ten koste zal gaan van de benodigde gronden voor de op Texel onmisbare wisselteelt. In de structuurvisie Texel op Koers is opgenomen dat bij alle ontwikkelingen op Texel rekening moet worden gehouden met hun invloed op de kernwaarden.

Ook het onlangs vastgestelde beleidsplan "Ruimte voor economie, geef ruimte" laat zich in soortgelijke bewoordingen uit. Dit zijn mede redenen om voor co-substraten geen energiegewassen in te zetten, maar daarvoor de op Texel geproduceerde reststromen te gebruiken. Dit bevordert ook de gewenste kringloop van Texelse organische stof en mineralenproductie.

Texel, 13 juli 2011

J. Groeskamp, fractievoorzitter Texels Belang
W. Vlas, raadslid Texels Belang

Tekst Nota van Uitgangspunten *nu*

8.5 Bio-energie

Het bestemmingsplan biedt ruimte voor bio-energie.

Hierbij kan onderscheid gemaakt worden tussen bio-energie als agrarische (neven) activiteiten en als zelfstandige (nuts) functie.

Een mestverwerkingsinstallatie is een vergunningsplichtig bouwwerk ingevolge de Woningwet. Een bouwvergunning kan geweigerd worden wanneer het bouwwerk niet past in het bestemmingsplan.

Bij de vergunningverlening speelt de volgende vraag: 'wanneer moet (co-)vergisting worden aangemerkt als een agrarische activiteit en wanneer als een industriële activiteit?'

Hierbij dienen twee vragen te worden beantwoord:

1. wordt door de mestverwerking een meststof geproduceerd?
2. is het een bedrijfseigen agrarische activiteit?

Ad 1

Het digestaat (de co-vergiste mest) dient te bestaan uit dierlijke mest en de co-substraten zoals aangegeven op de positieve lijst co-vergisting en/of de uitbreiding van deze lijst. Een andere optie is dat het digestaat is voorzien van een individuele ontheffing van de verbodsbepaling van de Meststoffenwet en daarmee is erkend als meststof. Het digestaat valt als meststof onder de reikwijdte van de Meststoffenwet (MINAS of het toekomstige gebruiksnormenstelsel en Besluit gebruik meststoffen). Wordt aan deze voorwaarde niet voldaan dan betreft het digestaat een afvalstof, hetgeen niet op landbouwgronden mag worden toegepast.

Ad 2

Om dit onderscheid te bepalen kan een viertal situaties worden onderscheiden:

A Het bedrijf verwerkt eigen geproduceerde mest en voegt eigen en/of van derden afkomstige co-substraten toe. Het digestaat (de co-vergiste mest) wordt op de tot het bedrijf behorende gronden gebruikt.

B Het bedrijf verwerkt eigen geproduceerde mest en voegt eigen en/of van derden afkomstige co-substraten toe. Het digestaat wordt op de tot het bedrijf behorende gronden gebruikt, of naar derden afgevoerd.

C Het bedrijf verwerkt aangevoerde mest geproduceerd door derden en voegt eigen en/of van derden afkomstige co-substraten toe. Het digestaat (de co-vergiste mest) wordt op de tot het bedrijf behorende gronden gebruikt.

D Het bedrijf verwerkt aangevoerde mest van derden en voegt eigen en/of van derden afkomstige co-substraten toe. Het digestaat wordt als meststof afgeleverd aan derden.

De hoofdlijn om het onderscheid te maken luidt als volgt: 'Is er sprake van een bedrijfseigen agrarische activiteit met binding aan de gewone agrarische bedrijfsvoering (bijvoorbeeld akkerbouw, veeteelt) dan kan dat leiden tot kleinschalige mestverwerking inclusief co-vergisting'. Wat niet daaraan gebonden is, hoort er in eerste instantie niet thuis. Uit deze hoofdlijn is af te leiden dat A, B en C als bedrijfseigen kunnen worden beschouwd en D niet.

Situatie A en B hebben betrekking op veehouderijen met een vergistingsinstallatie. Situatie C heeft betrekking op een akkerbouwbedrijf met een vergistingsinstallatie. En situatie D is voor zelfstandige vergistingsinrichtingen.

Het uitgangspunt is om de mogelijkheden onder A en B mogelijk te maken via een binnenplanse ontheffing, als neventak bij agrarische bedrijven, en de mogelijkheden onder C en D niet.

Om ongewenste groei van bio-energie te voorkomen, zullen nog nadere randvoorwaarden worden opgesteld.